

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี
(Democratic People's Republic of Korea-DPRK)

เมืองหลวง เปียงยาง

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ บนภาคเหนือของคาบสมุทรเกาหลี ระหว่างเส้นละติจูดที่ 38-43 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 125-130 องศาตะวันออก พื้นที่ 120,538 ตร.กม. คิดเป็น 55% ของพื้นที่คาบสมุทรเกาหลี มีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ 98 ของโลก มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านยาว 1,973 กม. และแนวชายฝั่งทะเลยาว 2,495 กม. เวลาเกาหลีเหนือเร็วกว่าไทย 2 ชม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจีนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัสเซีย
ทิศตะวันออก	ติดกับทะเลญี่ปุ่น (ทะเลตะวันออก)

ทิศใต้	ติดกับเกาหลีใต้โดยมีเส้นขนานที่ 38 และเขตปลอดทหาร (Demilitarized Zone) ความกว้าง 4 กม. (ฝ่ายละ 2 กม.) เป็นเส้นแบ่งเขตแดน
ทิศตะวันตก	ติดกับจีนและทะเลเหลือง (ทะเลตะวันออก)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาที่สลับซับซ้อน มีที่ราบและพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก 17% ของพื้นที่ทั้งหมด (ที่มา: องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ) ตอนกลางของประเทศมีเทือกเขาใหญ่ ยอดที่สูงที่สุดคือยอดเขาแพ็กตู สูง 2,744 ม. จากระดับน้ำทะเล ทางตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือมีเทือกเขาตาแบ็กทอดเป็นแนวยาว การที่เกาหลีเหนือมีแนวเทือกเขาที่เป็นเสมือนกระดุกสันหลังและลาดเอียงไปทางตะวันตกทำให้บริเวณชายทะเลตะวันตกเป็นที่ราบแคบ ๆ มีแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว แม่น้ำที่มีความยาวที่สุด คือ แม่น้ำอัมก (790 กม.) เป็นที่ตั้งเขื่อนผลิตไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่สุด ซึ่งเป็นโครงการร่วมทุนกับจีน แม่น้ำเทดองเป็นแม่น้ำที่มีสาขาคลุ่มบริเวณกว้างที่สุดจากตอนกลางของประเทศออกสู่ทะเลเหลือง

ภูมิอากาศ มีภูมิอากาศแบบภาคพื้นทวีป มี 4 ฤดู คือ ฤดูหนาว 4-6 เดือน (ต.ค.-มี.ค.) อากาศหนาวจัดและแห้งแล้ง หิมะตก อุณหภูมิเฉลี่ย -15 องศาเซลเซียส ถึง -30 องศาเซลเซียส ฤดูใบไม้ผลิ 2 เดือน (เม.ย.-พ.ค.) ฤดูร้อน 3 เดือน (มิ.ย.-ส.ค.) และฤดูใบไม้ร่วง 1-2 เดือน (ก.ย.-ต.ค.) ฝั่งตะวันตกเป็นทางผ่านของลมหนาวจากทะเลทรายในจีน จึงมีความหนาวแห้งแล้ง มีฝนตกเฉพาะใน ก.ค. เกาหลีเหนือมีอากาศหนาวกว่าเกาหลีใต้ ฤดูฝนมีปริมาณน้ำฝน 40 นิ้วต่อปี ในแต่ละปี จะมีพายุไต้ฝุ่น 1-2 ลูก พัดเข้าในช่วง ก.ค.-ส.ค.

ประชากร 25,643,466 คน (ปี 2563) มากเป็นลำดับที่ 54 ของโลก ส่วนใหญ่เป็นชาวเกาหลี มีชุมชนชาวจีนและชาวเกาหลีเชื้อสายญี่ปุ่นเล็กน้อย อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 20.47% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 69.88% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 9.65% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 71.6 ปี เพศชายประมาณ 67.7 ปี เพศหญิงประมาณ 75.6 ปี อัตราการเกิด 14.5 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 9.4 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.51%

ศาสนา ชาวเกาหลีเหนือส่วนใหญ่ไม่มีศาสนา บางส่วนนับถือศาสนาพุทธ ลัทธิขงจื้อ คริสต์ และลัทธิซ็อนโด (ศาสนาแห่งวิถีสวรรค์) ปัจจุบันแทบจะไม่มีกิจกรรมทางศาสนาอย่างอิสระ

ภาษา ภาษาเกาหลี (เกาหลีเหนือเรียกว่าโชซอนมัลหรือโชซอนอ แต่เกาหลีใต้เรียกว่าฮัลกีล)

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 100% (ชายและหญิงเท่ากันที่ 100%) เกาหลีเหนือปรับระบบการศึกษาภาคบังคับจาก 11 ปี เป็น 12 ปี ตามหลักสากล หลังจากการประชุมสมัยวิสามัญของสภาประชาชนสูงสุดมีมติเมื่อ 25 ก.ย.2555

การก่อตั้งประเทศ ภายหลังคาบสมุทรเกาหลีได้รับอิสรภาพจากการยึดครองของญี่ปุ่น เกิดการแย่งชิงอิทธิพลทางการเมืองของกลุ่มฝ่ายซ้ายและเสรีนิยมในช่วงการจัดรูปแบบการปกครองประเทศเกาหลีใหม่ ขณะที่สหรัฐฯ เข้าครอบครองดินแดนตอนใต้ ส่วนอดีตสหภาพโซเวียตเข้าครอบครองดินแดนตอนเหนือ ทำให้คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งแยกออกเป็น 2 ส่วน ต่อมาสหประชาชาติจัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นเมื่อ พ.ศ.2491 โดยผู้แทนเกาหลีฝ่ายอนุรักษนิยมขวาจัดไม่ยอมรับรัฐธรรมนูญแบบประชาธิปไตยที่ร่างไว้และชิงประกาศจัดตั้งสาธารณรัฐเกาหลี หรือ เกาหลีใต้ ก่อนเมื่อ 15 ส.ค.2491 ส่วนผู้แทนฝ่ายเหนือจัดการเลือกตั้งทั่วไปในเวลาต่อมา และประกาศจัดตั้งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี หรือ เกาหลีเหนือเมื่อ 9 ก.ย.2491 พร้อมกับเลือกนายคิมอิลซุงเป็นประธานาธิบดีคนแรก

วันชาติ 9 ก.ย.

การเมือง เคยปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ตามแนวทางของอดีตสหภาพโซเวียต และบนพื้นฐานของลัทธิจูเช่ (Juche-เน้นการพึ่งพาตนเอง) ซึ่งประธานาธิบดีคิม อิล-ซุง บัญญัติขึ้นเมื่อ 26 ธ.ค.2498 หลักการสำคัญคือ เอกราชทางการเมืองอย่างแท้จริง การพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ และการป้องกันประเทศด้วยตนเอง เมื่อ ก.ย.2541 มีการยกเลิกตำแหน่งประธานาธิบดีโดยประกาศยกย่องประธานาธิบดีคิม อิล-ซุงเป็นประธานาธิบดีตลอดกาล (Eternal President) และให้ตำแหน่งประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (Chairman of the National Defense Commission-NDC) เป็นผู้นำสูงสุดตามรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเมื่อ เม.ย.2552 และยกเลิกการใช้คำว่า “คอมมิวนิสต์” ในรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขใหม่ เพื่อปรับแนวทางการปกครองเป็นสังคมนิยมแบบเกาหลี

ผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือคนปัจจุบัน คือ นายคิม จ็อง-อึน ซึ่งรับตำแหน่งผู้นำประเทศต่อจากนายคิม จ็อง-อิล ผู้เป็นบิดา (อดีตผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือระหว่างปี 2540-2554) โดยหลังการถึงแก่อสัญกรรมของนายคิม จ็อง-อิล เมื่อ 17 ธ.ค.2554 ที่ประชุมพรรคคนงานเกาหลีสมัยพิเศษเมื่อ 11 เม.ย.2555 แต่งตั้งนายคิม จ็อง-อึน บุตรชายคนที่ 3 ของนายคิม จ็อง-อิล ดำรงตำแหน่ง “เลขาธิการพรรคคนงาน” หรือ First Secretary of the Workers’ Party of Korea พร้อมมอบตำแหน่งเลขาธิการพรรคตลอดกาล (Eternal General Secretary) เพื่อเป็นเกียรติแก่นายคิม จ็อง-อิล ต่อมาที่ประชุมสภาประชาชนสูงสุด (Supreme People’s Assembly-SPA) ครั้งที่ 12 สมัยที่ 5 เมื่อ 13 เม.ย.2555 ลงมติรับรองการแต่งตั้งนายคิม จ็อง-อึน เป็นเลขาธิการพรรคคนงาน และประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (First Chairman of the National Defense Commission-NDC) หรือผู้นำสูงสุดของประเทศ ขณะที่ NDC เป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดของประเทศ ในการกำหนดนโยบาย และการควบคุมดูแลกิจการด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร นายคิม จ็อง-อึน ยังได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อ 30 ธ.ค.2554 ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด (Supreme Commander of the Korean People’s Army) หรือจอมทัพ

ในการประชุมสภาประชาชนสูงสุดเมื่อ 29 มิ.ย.2559 เกาหลีเหนือดำเนินการปรับโครงสร้างอำนาจทางการเมืองอีกครั้ง โดยแต่งตั้งให้นายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ (Chairman of the State Affairs Commission) ซึ่งคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐถือเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นแทนคณะกรรมการป้องกันประเทศเดิม

การที่เกาหลีเหนือกำหนดชื่อตำแหน่งของนายคิม จ็อง-อึน เป็นเลขาธิการพรรคคนงาน และประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ เพื่อให้แตกต่างจากชื่อตำแหน่งของอดีตประธานาธิบดีคิม อิล-ซุง และนายคิม จ็อง-อิล เป็นการแสดงความเคารพ และเป็นไปตามหลักการโฆษณาชวนเชื่อซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเกาหลีเหนือ

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่เมื่อ 13 เม.ย.2555 มีสาระสำคัญที่แตกต่างจากเดิม โดยนายคิม จ็อง-อึน กล่าวว่า เกาหลีเหนือเป็นรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์ และเป็นมหาอำนาจด้านการทหาร อันจะนำไปสู่การสร้างชาติที่แข็งแกร่ง และเจริญรุ่งเรือง ต่อมาเมื่อ ก.ค.2562 เกาหลีเหนือแก้ไขรัฐธรรมนูญให้นายคิม จ็อง-อึน เป็นผู้แทนสูงสุดของชาวเกาหลี หมายถึงเป็นประมุขของรัฐ (Head of State) และจอมทัพ (Commander-in-Chief) รับผิดชอบงานด้านการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับต่างประเทศ รวมถึงการแต่งตั้งและเรียกกลับเอกอัครราชทูต ก่อนหน้านั้นประธานสภาบริหารสูงสุดของสภาประชาชนสูงสุดเกาหลีเหนือ (Presidium of the Supreme People's Assembly) ถือเป็น Head of State (เพียงในนาม)

ฝ่ายบริหาร : นายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของประเทศ เป็นประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ ประธานคณะกรรมการกลางประชาชน/องค์กรด้านบริหารที่กำหนดนโยบายของรัฐ และเลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี

ฝ่ายนิติบัญญัติ : สภาบริหารสูงสุด (Presidium) ของสภาประชาชนสูงสุด (Supreme People's Assembly-SPA) เป็นองค์กรนิติบัญญัติสูงสุด มีนายชเว รยง-แฮ เป็นประธานสภา Presidium ของ SPA รับผิดชอบงานด้านการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับต่างประเทศ สมาชิก SPA มีจำนวน 687 คน มาจากการเลือกตั้งที่เสนอชื่อโดยพรรคคนงานเกาหลี และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี การประชุม SPA ส่วนใหญ่จัดครั้งเดียวในช่วงต้น เม.ย. ของทุกปี หากมีกรณีเร่งด่วนจะจัดการประชุมวิสามัญในช่วง ก.ย.

ฝ่ายตุลาการ : หน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุด คือ ศาลกลาง (Central Court) แต่เดิมเรียกศาลสูงสุด (Supreme Court) รองลงไปเป็นศาลระดับกลาง มีศาลจังหวัด ศาลเมืองระดับล่าง คือ ศาลอำเภอ และศาลตำบล หน่วยงานอัยการกลางมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของอัยการทั่วประเทศ และทำหน้าที่เป็นอัยการแห่งรัฐ ตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และการปฏิบัติของประชาชน ไม่ให้ขัดต่อกฎหมาย และอุดมการณ์ของชาติ

พรรคการเมือง : มีพรรคเดียว คือ พรรคคนงานเกาหลี มีบทบาทและอิทธิพลสูงสุดในการควบคุมหน่วยงานของรัฐบาลในการบริหารประเทศ สมาชิกพรรคมีมากกว่า 3 ล้านคน พรรคมีคณะกรรมการบริหาร 3 คณะ ได้แก่ 1) คณะกรรมการกลาง 2) คณะกรรมการทหารกลาง และ 3) คณะกรรมการตรวจสอบ

เศรษฐกิจ หลังจากนายคิม จ็อง-อึน ประสบความสำเร็จในการกระชับอำนาจทางการเมืองและการทหาร ในช่วง 3 ปีแรกที่ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดอย่างเป็นทางการ นายคิม จ็อง-อึน มีความมั่นใจจะเริ่มผลักดันแผนปฏิรูปเศรษฐกิจ และเปิดประเทศตามแนวคิดของตนเองด้วยการผลักดันนโยบาย “พ्योंจจิน” (การพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับการพัฒนานิวเคลียร์) ให้มีการผ่อนคลายการควบคุมเศรษฐกิจ การปรับระบบปันส่วนอาหาร และให้ชาวเกาหลีเหนือสามารถเก็บผลผลิตไว้เพื่อการบริโภคและจำหน่ายได้มากขึ้นก่อนจัดส่งให้ส่วนกลาง นอกจากนี้ นายคิม จ็อง-อึน ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างรายได้เข้าประเทศโดยเน้นนักท่องเที่ยวจากจีนและประเทศตะวันตก ในปี 2563 เศรษฐกิจของเกาหลีเหนือได้รับผลกระทบอย่างมากจากภัยธรรมชาติ และการปิดประเทศเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

สกุลเงิน : อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลวอนเกาหลีเหนือต่อดอลลาร์สหรัฐไม่แน่นอน โดยอัตราแลกเปลี่ยนอย่างเป็นทางการ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 900 วอนเกาหลีเหนือ แต่อัตราแลกเปลี่ยนเงินวอนเกาหลีเหนืออย่างไม่เป็นทางการอยู่ที่ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 8,000 วอนเกาหลีเหนือ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลวอนเกาหลีเหนือต่อเงินหยวนของจีนอย่างเป็นทางการอยู่ที่ 1 หยวน : 135 วอนเกาหลีเหนือ ขณะที่ข่าวกิโลกรัมละประมาณ 4,500 วอนเกาหลีเหนือ (ต.ค.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 28,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : ขยายตัว 0.4% (ปี 2562 ที่มา : Bank of Korea)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,100 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 14 ล้านคน (ปี 2557 ข้อมูล CIA Factbook)

มูลค่าการค้าต่างประเทศ : 3,240 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ เกาหลีเหนือยังทำการค้ากับเกาหลีใต้ ซึ่งหลายหน่วยงานไม่น่ามานับรวมเป็นการค้าต่างประเทศของเกาหลีเหนือ ก่อนหน้านี้อ การค้าระหว่างเกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้ส่วนใหญ่เป็นการค้าที่นิคมอุตสาหกรรมแคช็อง ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างเกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้ ซึ่งเมื่อปี 2558 มีมูลค่าการค้า 2,714.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตาม เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างสองเกาหลีเสื่อมทรามลง จากการที่เกาหลีเหนือทดลองนิวเคลียร์และขีปนาวุธ เกาหลีใต้ตอบโต้ด้วยการยุติการค้าและการที่นิคมอุตสาหกรรมเคซองเมื่อ 10 ก.พ.2559 มูลค่าการค้าระหว่างสองเกาหลีลดลงอย่างมาก โดยปี 2562 อยู่ที่ 6.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าต่างประเทศ : ขาดดุล 2,690 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 280 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : แร่ธาตุ ผลิตภัณฑ์โลหะ สินค้าอุตสาหกรรม รวมถึงอาวุธ สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการประมง (ปี 2560)

มูลค่าการนำเข้า : 2,970 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : น้ำมันเชื้อเพลิง ถ่านโค้ก เครื่องจักรและอุปกรณ์ สิ่งทอ เมล็ดพืช (ปี 2560)

คู่ค้าสำคัญ : จีน ปากีสถาน อินเดีย ฝรั่งเศส ศรีลังกา (ปี 2561) ที่มา: worldtopexports.com

* ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากธนาคารกลางเกาหลีใต้ (Bank of Korea)

การทหาร กองทัพเกาหลีเหนือก่อตั้งเมื่อ 8 ก.พ.2491 มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันตนเองและรวมชาติเกาหลี แต่ถูกใช้เป็นฐานอำนาจการปกครองของผู้นำประเทศ

กำลังพล 1.28 ล้านนาย แบ่งเป็น ทบ.ประมาณ 1.1 ล้านนาย ทร.ประมาณ 60,000 นาย และ ทอ.ประมาณ 110,000 นาย ระยะเวลาเกณฑ์ทหาร ทอ. 3-4 ปี ทบ. 5-12 ปี ทร. 5-10 ปี เกาหลีเหนือค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนากองทัพอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ขีปนาวุธ อาวุธเคมีและชีวภาพ และกองทัพผลิตอาวุธเพื่อการส่งออกเป็นรายได้เข้าประเทศอีกทางหนึ่ง

เกาหลีเหนือมีอาวุธนอกแบบ อาทิ อาวุธเคมี อาวุธชีวภาพ และ กกล.รบพิเศษประมาณ 189,000 นาย (มากที่สุดในโลก) มีขีดความสามารถแทรกซึมเพื่อสร้างความเสียหายหลังแนวรบของเกาหลีใต้

เกาหลีเหนือมีศักยภาพในการทำสงครามไซเบอร์ที่สามารถสร้างความเสียหายให้เกาหลีใต้ และ กกล.สหรัฐฯ ในเกาหลีใต้มาแล้ว โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบการทำสงครามไซเบอร์ อาทิ 1) State Security Agency ทำหน้าที่เฝ้าติดตามเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ หน่วยนี้จะขึ้นตรงกับ Korea Computer Center มีบุคลากรประมาณ 1,000 นาย 2) Unit 121 จัดตั้งเมื่อปี 2541 มีกำลังพลเริ่มแรกประมาณ 1,000 นาย มีงบประมาณ 56 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อยู่ภายใต้การกำกับของ General Reconnaissance Bureau ทำหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิบัติการและเทคนิค ขึ้นตรงต่อเสนาธิการทหารเกาหลีเหนือ มีเป้าหมายต่อหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนเกาหลีใต้ รวมถึงสหรัฐฯ เกาหลีเหนือมีบุคลากรในหน่วยงานด้านการทำสงครามทางคอมพิวเตอร์ (cyber warfare) ประมาณ 7,000 นาย และยังคงให้การฝึกอบรมผู้มีความสามารถพิเศษหรืออัจฉริยะให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเจาะระบบคอมพิวเตอร์

อาวุธนิวเคลียร์ เกาหลีเหนือทดลองระเบิดนิวเคลียร์ใต้ดิน 6 ครั้ง เมื่อ 9 ต.ค.2549 25 พ.ค.2552 12 ก.พ.2556 6 ม.ค.2559 9 ก.ย.2559 และ 3 ก.ย.2560 โดยการทดลองนิวเคลียร์ครั้งที่ 6 ที่เขตพุงกยเมียงกิลจุง อ.ฮัมเกียงเหนือ วัดแรงสั่นสะเทือนได้ 6.3 ริกเตอร์ (US Geological Survey) เกาหลีเหนืออ้างว่าเป็นการทดลองระเบิดไฮโดรเจน

การพัฒนาขีปนาวุธ เกาหลีเหนือมีขีปนาวุธ (Ballistic Missiles) รวมกว่า 1,000 ลูก โดยเป็นขีปนาวุธแบบ Scud (ประมาณ 600 ลูก) มีพิสัยการยิงครอบคลุมเกาหลีใต้ ขณะที่ขีปนาวุธแบบโนดอง (Rodong-ออกเสียงเป็น Nodong) มีพิสัยการยิงถึงญี่ปุ่น ขีปนาวุธพิสัยปานกลาง (Intermediate Range Ballistic Missile-IRBM) แบบ BM 25/ Musudan มีพิสัยทำการ 3,000 กม. ครอบคลุมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นอกจากนี้ เกาหลีเหนือพัฒนาขีปนาวุธพิสัยไกลแบบ KN-01/KN-14 ซึ่งมีพิสัยทำการ 6,000-10,000 กม. สามารถโจมตีถึงดินแดนของสหรัฐฯ ที่เกาะกวม หรืออาจถึงแผ่นดินใหญ่ของสหรัฐฯ

เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาวุธอย่างต่อเนื่อง อาทิ จรวดหลายลำกล้อง (Multiple-Launch Rocket System-MLRS) รวมถึงอาวุธความแม่นยำสูง ขีปนาวุธแบบยิงจากเรือดำน้ำ (Submarine-Launched Ballistic Missile-SLBM) ขีปนาวุธพิสัยไกล และขีปนาวุธข้ามทวีป (Intercontinental Ballistic Missile-ICBM)

เกาหลีเหนือมีเรือดำน้ำกว่า 70 ลำ ส่วนใหญ่เป็นเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า (Diesel-Electric Submarines) ชั้น Romeo ในสมัยสหภาพโซเวียตซึ่งค่อนข้างล้าสมัย อย่างไรก็ตาม ทัศนคติของเกาหลีใต้และสหรัฐฯ เชื่อว่าเรือดำน้ำขนาดเล็ก (ขนาด 90-370 ตัน) ของเกาหลีเหนือใช้ตอร์ปิโดจมเรือรบขีปนาวุธของเกาหลีใต้เมื่อ 26 มี.ค.2553 สะท้อนว่า เรือดำน้ำขนาดเล็กซึ่งเดิมเน้นใช้ในภารกิจแทรกซึมมีขีดความสามารถและความเงียบ (ยากต่อการตรวจจับ) จนอาจเป็นภัยคุกคามต่อเรือผิวน้ำได้โดยเฉพาะการปฏิบัติการในเขตน่านน้ำตื้น

การส่งออกอาวุธของเกาหลีเหนือ ถูกห้ามส่งออกตามข้อมติที่ 1718 1874 2087 และ 2270 ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Security Council-UNSC) อย่างไรก็ตาม เกาหลีเหนือยังคงพยายามลักลอบส่งออก-นำเข้าอาวุธอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เครือข่ายการขนส่งที่ซับซ้อน ใช้การขนส่งหลายทอด และอาศัยช่องว่างของข้อมติโดยให้ประเทศที่สามเป็นตัวกลาง ตลอดจนการใช้บริษัทบังหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับของนานาชาติ ทำให้ยากต่อการตรวจพบ นอกจากนี้ รูปแบบการค้ายังเปลี่ยนไปจากเดิมที่ชำระเงินเมื่อรับสินค้า เป็นการให้ลูกค้าชำระเงินสดที่เกาหลีเหนือ จากนั้น ลูกค้าจะเป็นผู้รับผิดชอบการจัดส่งสินค้า อาวุธที่เกาหลีเหนือส่งออก ส่วนใหญ่เป็นเรือรบ ขีปนาวุธ อาวุธตามแบบ (เครื่องกระสุนปืนเล็กปืนใหญ่) เทคโนโลยีการผลิตอาวุธและชิ้นส่วนอาวุธ

ปัญหาด้านความมั่นคง

การเมืองภายในของเกาหลีเหนือยังคงมีเสถียรภาพ หลังจากนายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนืออย่างเป็นทางการเมื่อปี 2555 แม้เกิดข้อขัดแย้งภายในจนทำให้มีการประหารชีวิตนายชัง ช็อง-แท็ก อาเขยของนายคิม จ็อง-อึน ผู้นำสูงสุด และถือเป็นผู้มีอำนาจลำดับ 2 ของเกาหลีเหนือเมื่อ ธ.ค.2556 โดยนายคิม จ็อง-อึน ดำเนินการกระชับอำนาจอย่างเด็ดขาดด้วยการกวาดล้างฐานอำนาจเก่าของนายชัง ช็อง-แท็ก และแต่งตั้งโยกย้าย จนท.ระดับสูงที่ไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ทั้งนี้ ในปี 2563 มีรายงานของสื่อมวลชนต่างประเทศว่า นายคิม จ็อง-อึน มีอาการป่วยขั้นวิกฤตในห้วงที่ไม่ปรากฏตัวต่อสาธารณะเมื่อ เม.ย.2563 และในห้วง ส.ค.2563 มีรายงานว่า ผู้นำเกาหลีเหนือมอบอำนาจการบริหารประเทศบางส่วนให้แก่นางสาวคิม ยอ-จ็อง น้องสาวและบุคคลใกล้ชิด

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เกาหลีเหนือเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือหลายแห่ง อาทิ ARF การประชุมองค์การอาหารโลก G-77, NAM, UN, ICAO, IFAD, IMO, IOC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นายคิม จ็อง-อึน ให้ความสำคัญกับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเบา นอกเหนือจากการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของกองทัพ ทั้งโครงการพัฒนาขีปนาวุธและนิวเคลียร์ โครงการพัฒนา การสำรวจอวกาศ และการทำสงครามไซเบอร์ โดยตั้งแต่ปี 2555 เกาหลีเหนือนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรและการพัฒนาสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น การปรับปรุงเครื่องจักรกลการผลิตปุ๋ย การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ การกำจัดศัตรูพืช และการลดต้นทุนต่อหน่วย

การขนส่งและโทรคมนาคม เกาหลีเหนือมีท่าอากาศยาน 82 แห่ง ลานจอด ฮ. 23 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติซุนาน (Sunan International Airport) สายการบินประจำชาติ คือ สายการบินแอร์โคเรียว มีสำนักงานที่กรุงปักกิ่ง เส้นหยาง มาเก๊า กรุงเทพฯ โทรอนโต เบอร์ลิน มอสโก มีสำนักงานขายที่ฮ่องกง กัวลาลัมเปอร์ สิงคโปร์ โตเกียว ไทเป คาบารอฟ และวลาดิวอสต็อก เส้นทางการบินที่ยังทำการบินอยู่ ได้แก่ ปักกิ่ง เซียงไฮ้ เส้นหยาง ต้าเหลียน ฮาร์บิน มอสโก วลาดิวอสต็อก คาบารอฟ กัวลาลัมเปอร์ คูเวต ส่วนการบินไปยุโรป EU ผ่อนปรนข้อมติที่ห้ามสายการบินแอร์โคเรียวบินผ่าน โดยยกเว้นให้ทำการบินเฉพาะเครื่องบินของสายการบินแอร์โคเรียว 2 ลำใหม่ที่ซื้อจากรัสเซียเมื่อปี 2553 นอกจากนี้ เมื่อ ก.ค.2558 เกาหลีเหนืออนุญาตให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางด้วยสายการบินภายในประเทศได้หลังจากสั่งระงับเป็นเวลาหลายปี

ถนนในเกาหลีเหนือมีระยะทางประมาณ 25,554 กม. เป็นทางหลวงระยะทาง 724 กม. และถนนในชนบท 24,830 กม. ส่วนใหญ่เป็นทางลูกรัง เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับระบบขนส่งทางรถไฟมากกว่าทางรถยนต์ โดยมีเส้นทางรถไฟระยะทาง 7,435 กม. ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางด้วยระบบไฟฟ้า ที่เหลือเป็นระบบดีเซลและไอน้ำ มีระบบรถไฟไฟฟ้าใต้ดินและรถรางในเปียงยางและเมืองใหญ่ และทางรถไฟเชื่อมต่อกับจีนและรัสเซีย โดยเมื่อ ก.ย.2558 จีนเริ่มเปิดการเดินทางรถไฟความเร็วสูงกว่า 250 กม. ต่อ ชม. จากเมืองเส้นหยางไปยังเมืองด่านต่งติดกับชายแดนเกาหลีเหนือระยะทาง 207 กม. และเส้นทางฉางซุน-หันซุน เชื่อมไปยังเมืองราจินซอนบองของเกาหลีเหนือ นอกจากนี้ เกาหลีเหนือและรัสเซียร่วมกันพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมระหว่างเมืองราจินในเกาหลีเหนือกับเมืองคาซานในรัสเซีย ซึ่งบริษัท KORAIL รัฐวิสาหกิจของเกาหลีได้สนใจเข้าร่วมทุนเพื่อพัฒนาเส้นทางดังกล่าว โดยระยะยาวเกาหลีใต้ต้องการพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อระหว่างเกาหลีใต้-เกาหลีเหนือ-รัสเซีย เนื่องจากหวังให้เป็นเส้นทางใหม่ในการขนส่งสินค้าจากเอเชียไปยุโรป

การคมนาคมทางน้ำ 2,250 กม. ท่าเรือที่สำคัญที่สุด คือ ท่าเรือของจิน เฮจู ฮุงนาม (ฮัมฮุง) คิมช็ก โควอง ราจิน นามโป ซินย็อง ชองนิม ซอนบอง อึงซัง และวอนซาน มีเรือสินค้า 158 ลำ

การสื่อสาร เกาหลีเหนือมีโทรศัพท์ 2 ล้านคู่สาย มีเครือข่ายโทรศัพท์ติดต่อได้ทั่วประเทศ และส่วนใหญ่เป็นโทรศัพท์มือถือ ปัจจุบันบริษัท Orascom Telecom Holding ของอียิปต์เข้าไปลงทุนร่วมกับบริษัท Koryolink ของเกาหลีเหนือเพื่อติดตั้งเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ (3G) ตั้งแต่ 15 ธ.ค.2551 ในเขตเปียงยาง ซึ่งจนถึง ม.ค.2559 มีผู้ใช้บริการประมาณ 3.8 ล้านราย มีบริการ 3G ครอบคลุม 15 เมืองหลักทั่วประเทศ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2552 จำนวน 100,000 ราย กลางปี 2554 จำนวน 500,000 ราย ก.พ.2555 จำนวน 1 ล้านราย และ พ.ย.2555 จำนวน 1.5 ล้านราย นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถใช้เครือข่ายโทรศัพท์ของเกาหลีเหนือเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ อาทิ facebook และ twitter ได้ แต่ต้องผ่านเครือข่ายภายในของเกาหลีเหนือและ SIM card สำหรับนักท่องเที่ยวเกาหลีเหนือจะมีอายุใช้งานได้ตามวันที่ระบุในหนังสือเดินทางเท่านั้น รหัสโทรศัพท์ +850 รหัสอินเทอร์เน็ต .kp

สื่อสารมวลชน สำนักข่าวกลางเกาหลีเหนือ (KCNA) เป็นสำนักข่าวของรัฐบาล และพรรคคนงาน เกาหลีเหนือ ทำหน้าที่ผลิตและเผยแพร่ข่าว ในปี 2554 KCNA บรรลุความตกลงกับสำนักข่าว AP และ Reuters ให้จัดตั้งสำนักงาน และนำภาพในเกาหลีเหนือเผยแพร่สู่สายตาชาวโลกได้ ซึ่งจะช่วยให้เข้าถึงข้อมูลในเกาหลีเหนือได้มากขึ้น สำหรับสื่อต่างประเทศที่ติดตามความเคลื่อนไหวในเกาหลีเหนือโดยเฉพาะ ได้แก่ Open Radio for

North Korea (ORNK) Radio Free Asia The Daily NK และ Radio Free Chosun

การเดินทาง สายการบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงไปเปียงยาง การเดินทางไปเกาหลีเหนือต้องบินจากกรุงเทพฯ ไปปักกิ่ง เพื่อเดินทางต่อไปเปียงยาง ก่อนหน้านี้ สายการบินแอร์โคเรียมีข้อตกลงทำการบินสัปดาห์ละ 1 เที่ยวบิน หรือน้อยกว่านั้นขึ้นอยู่กับจำนวนผู้โดยสาร ซึ่งไม่มีความแน่นอน ระยะทางการบิน 3,737 กม. ใช้เวลาบิน ประมาณ 4 ชม. อย่างไรก็ตาม เมื่อ 28 เม.ย.2559 สายการบินแอร์โคเรียยุติการบินในไทย นักท่องเที่ยวไทย ที่ต้องการเดินทางไปเกาหลีเหนือจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ยุ่งยาก โดยหากเดินทางเป็นหมู่คณะหรือ คณะของทางราชการต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราที่สถานเอกอัครราชทูตเกาหลีเหนือประจำกรุงเทพฯ แต่หากเดินทางท่องเที่ยวส่วนตัวต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราที่จีนแทน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) สถานการณ์ในคาบสมุทรเกาหลีและการเจรจาระหว่างสหรัฐฯ กับเกาหลีเหนือต่อประเด็น การปลดอาวุธนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ
- 2) เสถียรภาพทางการเมืองภายในของเกาหลีเหนือ
- 3) ความก้าวหน้าในการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์และขีปนาวุธพิสัยไกล
- 4) การดำเนินนโยบายพัฒนาและปฏิรูปเศรษฐกิจ
- 5) ความพยายามรื้อฟื้นการเจรจา 6 ฝ่าย เพื่อให้เกาหลีเหนือยุติโครงการนิวเคลียร์
- 6) ปัญหาชาวเกาหลีเหนือหลบหนีออกนอกประเทศ ซึ่งจำนวนผู้ลักลอบเข้าเมืองและผู้ลี้ภัย ชาวเกาหลีเหนือที่เกาหลีได้รับตัวไปลดลงอย่างมาก เนื่องจากเกาหลีเหนือเพิ่มความเข้มงวดตามแนวพรมแดน และปรับเปลี่ยนนโยบายต่อผู้ลี้ภัยชาวเกาหลีเหนือ โดยนายคิม จอง-อึน เรียกร้องให้กลับประเทศโดยไม่ถูกลงโทษ และให้หน่วยพิเศษติดตามจับกุมชาวเกาหลีเหนือที่เป็นบุคคลสำคัญกลับประเทศ ทั้งนี้ ไทยไม่มีนโยบายผลักดัน ชาวเกาหลีเหนือกลับประเทศ ประกอบกับเกาหลีใต้มีนโยบายรับผู้ลี้ภัยชาวเกาหลีเหนือ และเพิ่มงบประมาณในการดูแล ทำให้ชาวเกาหลีเหนือยังคงนิยมใช้ไทยเป็นทางผ่านที่สะดวกที่สุด เพื่อขอลี้ภัยไปประเทศที่สาม

ความสัมพันธ์ไทย-เกาหลีเหนือ

สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 8 พ.ค.2518 โดย ออท.เกาหลีเหนือประจำเมียนมา (ในขณะนั้น) ดำรงตำแหน่ง ออท.ประจำประเทศไทย และ ออท.ไทย/ปักกิ่ง ดำรงตำแหน่ง ออท.ไทย/เปียงยาง เมื่อ 15 มี.ค.2534 เกาหลีเหนือได้ยกระดับสำนักงานของเกาหลีเหนือในกรุงเทพฯ (ตั้งเมื่อ 25 ธ.ค.2522) เป็น สถานเอกอัครราชทูต ส่วนไทยยังคงให้สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ ปักกิ่ง มีเขตอาณาครอบคลุมเกาหลีเหนือ

ความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนกลไกความสัมพันธ์ทวิภาคี ได้แก่ คณะกรรมาธิการร่วมทางการค้า (Joint Trade Commission-JTC) รวมกระทรวงพาณิชย์ของทั้งสองประเทศเป็นประธานร่วม เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางการค้าระหว่างกัน

การลงทุนของไทยในเกาหลีเหนือ บริษัทล็อกซเลย์จำกัด โดยบริษัท LOXPAC ลงทุนด้านกิจการ

โทรคมนาคมกับกระทรวงไปรษณีย์และโทรคมนาคมเกาหลีเหนือเมื่อปี 2539 โดยตั้งเป็นบริษัท Northeast Asia Telephone and Telecommunication เพื่อพัฒนาระบบโทรศัพท์มือถือ (GSM) ในเกาหลีเหนือ เฉพาะอย่างยิ่งในเขตเศรษฐกิจพิเศษราจิน-ซอนบอง (ราชอน) อย่างไรก็ตาม บริษัท LOXPAC ยุติการดำเนินกิจการในไทยและขายกิจการให้แก่บริษัทของฮ่องกง พร้อมย้ายบริษัทไปอยู่ที่ฮ่องกงเมื่อปี 2560

การค้าไทยกับเกาหลีเหนือ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้ามาโดยตลอด ในปี 2562 มูลค่าการค้ารวม 5.17 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้ามูลค่าประมาณ 290,000 บาท และส่งออกมูลค่า 4.88 ล้านบาท ลดลง 80% จากปี 2561 ที่มีมูลค่าการค้า 26 ล้านบาท (กระทรวงพาณิชย์)

เกาหลีเหนือยังคงค้างชำระหนี้ค่าข้าวไทย หลังจากมีการสั่งซื้อข้าวจากไทยเมื่อปี 2536 ด้วยระบบการให้สินเชื่อโดยการผ่อนชำระค่าข้าว โดยเกาหลีเหนือค้างชำระค่าข้าว (รวมดอกเบี้ย) ประมาณ 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลเมื่อปี 2562)

ด้านวัฒนธรรม ไทยและเกาหลีเหนือแลกเปลี่ยนการติดต่อและการดำเนินกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมในสาขาต่าง ๆ ที่มีการลงนามความตกลงด้านวัฒนธรรมระหว่างกันเมื่อ 1 มี.ค. 2545

กรณีนางอโนซา ปันจ้อย หญิงไทยที่คาดว่าถูกลักพาตัวไปเกาหลีเหนือเมื่อปี 2521 ทางเกาหลีเหนือตรวจสอบแล้วในเบื้องต้นไม่พบหลักฐานว่ามีบุคคลชื่อนางอโนซาอยู่ในเกาหลีเหนือ อย่างไรก็ตาม กระทรวงการต่างประเทศได้ขอความร่วมมือกับทางการเกาหลีเหนือในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนางอโนซาเป็นระยะ โดยขอให้คำนึงถึงความสนใจของสาธารณชนและความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศ แต่ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขในเรื่องเวลาของการดำเนินการตรวจสอบ ปัจจุบัน สถานภาพของนางอโนซาเป็นบุคคลหายสาบสูญ

นายคิม จอง-อึน

(Kim Jong - un)

ตำแหน่ง	ผู้นำสูงสุด
เกิด	8 ม.ค.2526 (อายุ 38 ปี/ปี 2564) ที่เปียงยาง (บางรายงานระบุเกิดปี 2527 ซึ่งตามหลักการนับอายุของชาวเกาหลีเหมือนชาวจีนที่นับอายุปีเกิดตั้งแต่วัยในครรภ์มารดา) บิดา คือ นายคิม จอง-อิล อดีตผู้นำสูงสุด (ถึงแก่อสัญกรรมเมื่อ 17 ธ.ค.2554) โดยเป็นบุตรชายคนที่ 3 ของนายคิม จอง-อิล กับนางโค ย็อง-ฮี ภรรยาคนที่ 3 (ถึงแก่กรรมเมื่อปี 2547)
การศึกษา	ศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ Berne สวิตเซอร์แลนด์จนถึงปี 2541 สำเร็จการศึกษามหาวิทยาลัยทหารคิม อิล-ซุงระหว่างปี 2545-2550 (นายคิม จอง-อิล ต้องการให้นายคิม จอง-อึน เป็นทหาร จึงให้เข้าศึกษาตั้งแต่อายุน้อย และไม่ได้ไปเรียนที่มหาวิทยาลัย แต่ให้อาจารย์สอนเป็นการส่วนตัวที่บ้าน) พูดได้หลายภาษา เช่น อังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสแล้วกับนางรี ซ็อล-จู (Ri Sol-ju หรือ Ri Sol-chu อายุประมาณ 34 ปี/ปี 2563) ไม่มีข้อมูลจำนวนบุตรที่แน่นอน แต่มีการคาดการณ์ว่า มีบุตร 3 คน คนแรกเกิดเมื่อปี 2553 คนที่สองเป็นบุตรสาวชื่อ คิม จู-แอ (เกิดปี 2556) และคนที่สามเกิดเมื่อปี 2560
บุคลิกและนิสัย	ส่วนสูง 170 ซม. น้ำหนัก 120-130 กก. มีหน้าตาและบุคลิกคล้ายบิดา มนุษย์สัมพันธ์ดี แต่เป็นคนเก็บตัว เนื่องจากบิดาไม่ต้องการให้รับอิทธิพลจากตะวันตกมากเกินไป มีนิสัยมุ่งมั่นและบุคลิกเป็นผู้นำมากกว่าพี่ชายทั้งสองคน (นายคิม จอง-นัม และนายคิม จอง-ช็อล) ชื่นชอบการเป็นทหาร ชอบเยี่ยมเยียน

ค่ายทหาร มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ขึ้นชอบกีฬาสกี และบาสเกตบอล NBA ของสหรัฐฯ มีปัญหาสุขภาพเพราะมีน้ำหนักมากเกินไป เคยเป็นโรคลมชักอย่างรุนแรง เบาหวาน โรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง และอาจมีปัญหาสุขภาพ ซึ่งเป็นผลกระทบจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ และไม่คอยได้ออกกำลังกาย

ประวัติการทำงาน

- ปี 2551 ได้รับการวางตัวเป็นทนายทางการเมืองหลังจากนายคิม จ็อง-อิล บิดามีปัญหาสุขภาพ ด้วยโรคเส้นโลหิตในสมองแตกเมื่อ เม.ย.2551
ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าหน่วยตำรวจลับ แต่ไม่มีหลักฐานยืนยัน
- ปี 2552 ได้รับการแต่งตั้งอย่างไม่เป็นทางการให้เป็นผู้สืบทอดอำนาจทางการเมือง
- 8 มี.ค.2553 ได้รับเลือกเป็นผู้แทนเขต 216 ในการเลือกตั้งสมาชิกพรรคคนงาน
- 28 ก.ย.2553 ได้รับแต่งตั้งเป็นพลเอก (นายพล 4 ดาว) ก่อนเข้าร่วมการประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีเหนือในวันเดียวกันในฐานะผู้แทนกองทัพประชาชนเกาหลีเหนือ
- 28 ก.ย.2553 ที่ประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีเหนือลงมติเลือกนายคิม จ็อง-อิล ให้ดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง 2 ตำแหน่ง คือ 1) รองประธานคณะกรรมการทหารกลางของพรรคคนงาน (มีนายคิม จ็อง-อิลเป็นประธาน) และ 2) สมาชิกคณะกรรมการกลางพรรคคนงาน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการประกาศอย่างเป็นทางการถึงการแต่งตั้งตำแหน่งทางการเมืองของนายคิม จ็อง-อิล
- 10 ต.ค.2553 นายคิม จ็อง-อิลเปิดตัวทนายทางการเมืองต่อประชาคมโลก โดยอนุญาตให้สื่อมวลชนต่างประเทศถ่ายทอดสดภาพนายคิม จ็อง-อิลและนายคิม จ็อง-อิล ขณะชมพิธีสวนสนามเนื่องในวันครบรอบ 65 ปี การก่อตั้งพรรคคนงานเกาหลี (10 ต.ค. 2553) เพื่อแสดงให้เห็นว่านายคิม จ็อง-อิล ได้รับการยอมรับจากทั้งคณะผู้นำกองทัพประชาชน และที่สำคัญคือได้รับการยอมรับจากจีน เพราะจีนได้ส่งผู้นำระดับสูงของพรรคเข้าร่วมงานดังกล่าว
- ปี 2553-2554 นายคิม จ็อง-อิล ติดตามนายคิม จ็อง-อิลไปตรวจเยี่ยมพื้นที่ต่าง ๆ บ่อยครั้ง
- 15 ธ.ค.2554 นายคิม จ็อง-อิล ติดตามนายคิม จ็อง-อิล และคณะ ไปเยี่ยมชมห้างสรรพสินค้ากวางบ็อก และศูนย์ดนตรีก่อนการเปิดอย่างเป็นทางการ
- 17 ธ.ค.2554 นายคิม จ็อง-อิลถึงแก่อสัญกรรม
- 19 ธ.ค.2554 นายคิม จ็อง-อิล ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการจัดงานรัฐพิธีศพนายคิม จ็อง-อิล
- 31 ธ.ค.2554 นายคิม จ็อง-อิล ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- 11 เม.ย.2555 ที่ประชุมพรรคคนงานสมัยพิเศษลงมติเลือกนายคิม จ็อง-อิล เป็นเลขาธิการพรรคคนงานแทนนายคิม จ็อง-อิล
- 13 เม.ย.2555 ที่ประชุมสภาประชาชนสูงสุดลงมติรับรองนายคิม จ็อง-อิล เป็นเลขาธิการพรรค และประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ ทำให้นายคิม จ็อง-อิล ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุด

	ของเกาหลีเหนืออย่างเป็นทางการทั้งตามกฎหมายพรรค และรัฐธรรมนูญ
18 ก.ค.2555	นายคิม จ็อง-อึน ได้รับการเลื่อนยศเป็นจอมพล (Marshal)
6 พ.ค.2559	ประธานพรรคคนงานเกาหลี
29 มิ.ย.2559	ประธานคณะกรรมการแห่งรัฐ (chairman of the State Affairs Commission) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่แทนคณะกรรมการป้องกันประเทศ ซึ่งเดิมเป็น หน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุดของเกาหลีเหนือ

คณะรัฐมนตรีเกาหลีเหนือ

ประธานาธิบดีตลอดกาล	Kim Il Sung
เลขาธิการพรรคตลอดกาล	Kim Jong Il
ผู้นำสูงสุด	Kim Jong-Un
ประธานพรรคคนงานเกาหลี	
ประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ	
ผู้บัญชาการทหารสูงสุด	
รองประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐลำดับที่ 1	Choe Ryong Hae
รองประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ	Pak Pong Ju
นรม.	Kim Tok Hun
รอง นรม.	Jon Kwang Ho
รอง นรม.	Im Chol Ung
รอง นรม.	Ri Ju O
รอง นรม.	Ro Tu Chol
รอง นรม.	Ri Ryong Nam
รอง นรม.	Tong Jong Ho
รอง นรม. และ รมว.กระทรวงเกษตร	Ko In Ho
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเคมี	Jang Kil Ryong
รมว.กระทรวงการค้าต่างประเทศ	Kim Yong Jae
รมว.กระทรวงกลาโหม	Kim Jong Gwan
รมว.กระทรวงความมั่นคงของรัฐ	Jong Kyong ThaeK
รมว.กระทรวงความมั่นคงของประชาชน	Choe Pu Il
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Ri Yong Ho
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้า	Kim Man Su
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมถ่านหิน	Mun Myong Hak
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมโลหะ	Kim Chung Gol
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมการบริโภคน้ำมัน	Ri Kang Son
รมว.กระทรวงรถไฟ	Jang Hyok
รมว.กระทรวงการขนส่งทางบกและทางทะเล	Kang Jong Gwan
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเหมืองแร่	Ryom Chol Su
รมว.กระทรวงพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ	Kim Chol Su

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมน้ำมัน	Ko Kil Son
รมว.กระทรวงป่าไม้	Han Ryong Guk
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักร	Yang Sung Ho
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมพลังงานนิวเคลียร์	Wang Chang Uk
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	Kim Jae Song
รมว.กระทรวงไปรษณีย์และโทรคมนาคม	KIM Kwang Chol
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมวัสดุและก่อสร้าง	Pak Hun
รมว.กระทรวงควบคุมการก่อสร้างแห่งชาติ	Kwon Song Ho
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมท้องถิ่น	Jo Yong Chol
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเบา	Choe Il Ryong
รมว.กระทรวงประมง	Song Chun Sop
รมว.กระทรวงการคลัง	Ki Kwang Ho
รมว.กระทรวงแรงงาน	Yun Kang Ho
รมว.กระทรวงที่ดินและรักษาสิ่งแวดล้อม	Kim Kyong Jun
รมว.กระทรวงการบริหารมหานคร	Kang Yong Su
รมว.กระทรวงบริหารการจัดซื้ออาหาร	Mun Ung Jo
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Kim Kyong Nam
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	O Chun Bok
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Pak Chun Nam
รมว.กระทรวงกีฬา	Kim Il Guk
รมว.กระทรวงศึกษาขั้นสูง	Choe Sang Gon
รมว.กระทรวงการต่อเรือ	Kang Chol Gu
ประธานคณะกรรมการการศึกษา	Kim Sung Du
ประธานคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	Ri Chung Gil
ประธานสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ	Jang Chol
ผู้ว่าการธนาคารกลาง	Kim Chon Gyun
เลขาธิการ ครม.	Kim Yong Ho